

Absolovenská práce
Základní škola Bystré 24, Bystré 569 92
9 ročník

Kaple svaté Máří Magdaleny

Kamila Svobodová

2010/2011

Prohlašuji, že jsme absolventskou práci vypracovala samostatně. Chtěla bych poděkovat Marii Menšíkové za poskytnuté informace k tomu, jak to vypadalo na Majdalence před lety, a své garantce paní učitelce Ivě Leinweberové za pomoc při zpracování tématu práce.

Obsah

Obsah.....	1
1 Úvod.....	2
2 Co se povídá o poutním místě Majdalenka?.....	3
3 O založení kláštera.....	4
4 Různé nálezy.....	5
Výroční trhy	5
5 Dva tajemné příběhy.....	6
O kopání pokladu.....	6
O nočním zjevení.....	6
6 Pout' na Majdalence před lety – vzpomínky na dětství ze zápisků Boženy Lidmilové.....	7
7 Vzpomínky z dětství mojí babičky Marie Menšíkové, rozené Benešové.....	8
8 Jak to vypadá u Majdalenky 22. července dnes?.....	9
9 Porovnání jak to vypadalo dříve a jak teď.....	10
10 Příběh, který se stal anebo snad ne?.....	11
11 Závěr.....	19
12 Zdroje.....	20

1 Úvod

Toto téma pro absolventskou práci jsem si vybrala proto, že kaple svaté Máří Magdalny se nachází v místě mého bydliště. S kaplí jsou spojeny zápisky dřívějších občanů, které jsou velmi cenné pro mě a určitě i další generaci.

2 Co se povídá o poutním místě Majdalenka?

Přišel z údolí sedlák odvádět povinnou dávku. Potkal rytíře, ale ten není tak dobrý, jako jindy býval, těžká chmura zastírá mu jindy jasné čelo. Radoni, porad', co víš, praví rytíř! Moje paní běduje a nařiká bolestí, jak to zapudit? A Radoň odpovídá, já nevím nic, v takových věcech se nevyznám, ale tam dole ve žlíbku, kde podivuhodný pramen vody vyvěrá, má chatu otec. Blažej a ten toho zná mnoho. Jeho masti a lektvary již mnohému život zadržely, porad'te se jeho. Ještě téhož dne byl vyslán posel k otci poustevníkovi Blažejovi, ale jeho chatu bylo těžko najít. Ve spleti všelijakých keřů, mohutných bříz, malebného zákoutí, jen nepatrná stezka se rýsovala a na jejím konci se objevila malá chata. Vedle chaty protékal nepatrný potůček. Otec Blažej uslyšel kroky, vyšel ven a udiveně se díval na přichozího, který se před ním zastavil, uctivě pozdravil a hned mu oznámil vzkaz. Nesu vám vzkaz od našeho pana rytíře a jeho paní, která již kolikátý den běduje a nařiká. Otec Blažej vzal hůl, přivřel dveře chaty a hned se vydal na hrad Svojanov. Vyšetřil stav churavé paní, poradil a pomohl. Blahodárný účinek vyvěrajícího pramene vody u jeho chaty, ve které si paní nohy koupala, způsobil, že se paní uzdravila. Rozjel se rytíř za poustevníkem, aby viděl pramen vody a aby odměnil poctivou snahu poustevníka. Poustevník jako by věděl, jaká význačná návštěva za ním přijde, vyšel ven a udiveně se díval na přichozího rytíře. Otec Blažej se bál, že snad se jeho paní opět přitížilo, ale ten již na něj volal. „Jaký to nehostinný kout jste si vybral, otče Blažej, vždyť pro spleť křoví bych vás byl?“ Říkáte rytíři, že je nehostinný, ale já jsem zde spokojen. Je tu posvátný klid a nikdo mě tu neruší, kromě lidí, kteří vyhledávají moji pomoc, a těch je někdy dost. Jdu za tebou říká rytíř, abych odměnil tvou vzácnou dovednost uzdravovat choré údy. Čeho žádáš, otče Blažej, mluv bez ostychu, moje dlaně je otevřená, jsem tvým dlužníkem. Za svou snahu uzdravovat nemocné nepožadoval jsem a nežádám od žádného nic, kromě zaplat' Pán Bůh. To ostatní, jako živobytí, ošacení, to mně dobří lidé donesou. Chceš-li pane rytíři udělat dobrý skutek dej postavit takový menší hospitál, aby pocestní kupci, kteří jdou po zdejší zemské cestě za obchodem a během ní onemocní měli se kam uchýlit. Vím, že tvé srdce není tvrdé, chceš-li udělat dobrý skutek máš příležitost. Ukážu ti příhodné místo ke stavbě. Lesa je tu dost a již vedl rytíř po klikaté cestičce za svou chatu, kde mu ukázal vyvěrající pramen, který vyléčil jeho paní. Potom ho vedl lesní tišinou věkovitých stromů, až přišli na náhorní planinu porostlou všemožnými modřínami a borovicemi. Dokola kam jen pohlédli všude se tmavěly lesy. Udělám, jak mě radíš, otče Blažej. Ještě dnes vyrozumím rychtáře nejbližších vesnic, aby opatřili potřebné pracovní síly. Děkuji ti za upozornění. Ale přesto vezmi tuto maličkost a upotřeb jí k svému dobru. Přitom vyňal dosti plný váček a vtiskl poustevníkovi do dlaně. Hrad Svojanov je pro tebe otevřen a snad se častěji uvidíme. Skutečně tam byl hospitál postaven. Z mohutných kmenů bylo sroubeno dosti prostorné stavení opatřené prostranným dvorištěm obehnané vysokou kamennou zdí. Tento hospitál sloužil svému účelu mnoho let. Poustevník Blažej stářím sešel a mnoho neblahých dějů se převalilo přes hrad Svojanov a tuto krajinu. Hospitál za čas zpustnul, aby na jeho místě byl postaven klášter panen Magdalenitek. Jeho vznik se datuje do druhé poloviny 13. století. Opět přešla řada desetiletí a v době husiných válek, kdy zanikly mnohé kláštery, byl i klášter u svaté Máří Magdaleny zničen. O dalších osudech kláštera nejsou žádné zprávy. Později zde hledali útočiště poustevníci, kteří se starali jak o kostel, tak také o studánku s léčivým pramenem pod kostelem a lázně u ní.

3 O založení kláštera

Když roku 1278 padl Přemysl Otakar II. V bitvě na Moravském poli, královna Kunhuta cítila vinu za smrt svého manžela. Aby získala ztracený duševní klid, nechala poblíž Svojanova, kde dlela se Závišem z Falkenštejna, vystavět klášter sester magdalenitek a obdařila jej nerozsáhlými polnostmi a dvorem. V polovině sedmnáctého století 1648 žil a přebýval tam poustevník Jiří Horský, vyučený kovář. Tento poustevník chtěl znovu vybudovat klášter u svaté Máří Magdaleny. Kvůli tomu sbíral milodary po celém okolí a z těch byla postavena nová loď kostela i s krytem, ale za pruských válek v osmnáctém století opět zpustnul. Roku 1770 byla mše sloužena naposledy a všechn chrámový majetek byl věnován novému kostelu ve Svojanově. Není však známo, jestli zvony z kostela od svaté Máří Magdaleny byly odebrány dříve, nebo až s jeho úplným zrušením. Jak některé zápisy označují, byly některé zvony od svaté Máří Magdaleny rozděleny. Jeden zvon do kostela v Rohozné. První pod jménem klášterník. Tento má v průměru 82 centimetru a nese na sobě nápis LUKAS, MARCUS, JOHANES, MARTINIUS, MATHEUS ME FECIT. Znamená to Lukáš, Marek, Johan, Martin, Matěj mě udělali. Druhý zvon, malý umíráček pod jménem MARIA, který prý měl divotvornou moc. Dále pak pocházeli z kláštera Máří Magdaleny malý zvonek, který sloužil ve věži radnice ve Svojanově jako součást hodin. Ale při velkém požáru radnice se celý rozlil. Boční oltář v kostele ve Starém Svojanově po pravé straně rovněž pocházeli od Máří Magdaleny a pro „Majdalenku“ byla vzata ze sedláckého kláštera u Kutné Hory. Poustevník Jiří Horský obnovil lázně pod klášterem, ale po jeho smrti opět zanikly. Jiří Horský zemřel okolo roku 1668 skoro stoletý. Pohřben byl u zdi chrámu svaté Máří Magdaleny. Léčivost dvou vyvěrajících pramenů bývalých lázní zkoumali někteří odborníci. Předně na slovo vzatý učenec, lučebník a poličský lékárník dr. František Doubrava a znamenitý lékař té doby v Poličce Mudr. Eiselt. Oba se shodli ve svém lučebnickém rozboru na znamenité léčivosti pramenité vody u svaté Máří Magdaleny. Doporučili zřídit tam léčebnou lázeňskou budovu. Pro nedostatek financí bylo od záměru upuštěno. Bylo zjištěno, že i při silných mrazech prameny nezamrzají. Mezi lidmi kolovala pověst, že v kapli pod oltářním podstavcem je ukryta studna, jejíž voda je totožná s prameny vody, u kterých stály lázně. O svaté Máří Magdaléně kolovaly také jiné pověsti. O zvonu jménem Maria se mluvilo, že když nemocný v den svátku svaté Máří Magdaleny ne něj zazvoní, tak se uzdraví.

Zhruba čtvercové kněžiště původního kostela (pět krát čtyři metry) bylo v roce 1827 nouzově opraveno a proměněno v kapli stejného zasvěcení, již se lidově začalo říkat Majdalenka. Původní stavbou v ní připomínají nápisy, které byly nalezeny při restaurování v roce 1935 (1583 – Nic jistějšího nemá člověk před očima, nežli smrt a A. D. 1583 extruxit Mariam Magdalena Georgius Paulus) Ve zdi vedle dveří je usazena původní kamenná kropenka, nejcennější vybavení. V roce 1827 byla i na bývalém presbyterium kostela dána i nová střecha jak je vidět z účtu. Milostivá vrchnost darovala 10 hranic šindela a dříví a vápno co bylo potřeba Předměstská obec dříví a šindel tam dovezla ze Žlebů Starý Svojanov jen 1 fůru vápna a ostatní vápno a ruční práci všechnu Městečko udělalo, každý soused 1,5 dne tam pracoval. Pan farář toho času jménem Ignác Mach na to dal ze zádušní kasy tj. na šindeláky dalo se za 3000 šindeláku a zlatých. Účet ještě pokračuje vypočítáním nákladu na řemeslníky, to je tesaře a zedníky známe to, že v tomto roce byla kaple znovu zastřešena, dozděny a zabezpečeny zdi zbořeného kostela. Další oprava krovů a krytiny, zabezpečení zdi a prava v bývalém presbyteriu na které máme doklad je z roku 1935 a organizoval ji pan farář Keppl pod dohledem Památkového úřadu. Na své náklady dal obnovit obě studánky pod „Majdalenkou“.

4 Různé nálezy

Roku 1925 usadil se ve Svojanově tovární mistr příjmením Škrabálek, horlivý obdivovatel a badatel archeologických památek a starožitností. K jeho činnosti se přidalo ještě několik druhů a započali vykopávkami u kaple svaté Máří Magdaleny. V rumišti v hloubce jeden a půl metru byl nalezen peníz za 13 století. Při dalším kopání byly nalezeny čtyři kostry mužské a při jedné z nich peníz z roku 1632. Pod základy kaple byla nalezena kostra v hloubce asi tři čtvrtě metru. Tato měla v lebce zaražený hrot šípů. Mrtvola byla uložena do truhly ze které zbyl jen prach a osm stejnoměrně zaražených hřebů. O této kostře se usoudilo, že pochází z husitských válek. V kapli stával starý věkem sešlý oltářní obraz svaté Máří Magdaleny, který byl odhadnut jako bezcenný. Dostal se do muzea města Poličky, která ho dala odborně opravit nyní co cenná památka zdobí toto muzeum. Na místo starého obrazu byl pořízen obraz nový, umělecky povedený.

Výroční trhy

Odnedávna se odbývaly výroční trhy na prostranství kaple svaté Máří Magdaleny. Zde se sejdou obyvatelé ze širokého okolí a jejich množství jde do tisíců. Tyto trhy bývaly ještě slavnější, když se u kaple na prostranství sešlo několik procesí, mnohé ještě s hudbou, a na to byla skutečná pouť. Papež Benedikt XIII. Udělil poutníkům, kteří v den svaté Máří Magdaleny jistou pobožnost vykonají, sedmileté odpustky. Tato papežská bula byla nalezena pod oltářním kamenem v kostele svatého Petra a Pavla ve Svojanově a nese datum 16. června L. P. 1726. Tento výroční trh trval mnohdy po více než čtrnáct dnů, než kramáři a různí jiní trhovci, kteří přišli se svým zbožím na trh, toto vyprodali. K tomu účelu byly mimo čas trhu, toto uskladněny do vnitřku stavby bývalého kostela. Jeho vysoké zdivo bylo odbouráno na přízemek a na něj položena krytba, aby uložené boudy netrpěly vlhkem. Oba dva vchody byly opatřeny silnými dveřmi a uzavřeny. Zlomyslností a nepoctivostí některých lidí byly dveře vypáčeny a uskladněné boudy rozkradeny. Střecha po několika letech shnila a propadla se. Nebyla více opravena. Přesto však každoročně se odbývá tato slavnostní pouť k „Majdalence“ i když původní mohutnost postrádá. Každý dřívější takový slavnostní den byl ještě večer a dlouho do noci oslavován tancem.

5 Dva tajemné příběhy

O kopání pokladu

Třináct kroků směrem jižním ode dveří kaple je prý zakopán poklad, na který má právo syn, zrozený ve čtvrtém pokolení ze statku, který patřival ke klášteru. Poklad se však musí kopat jen za měsíční noci a navíc, až po jedenácté hodině. Při kopání se nesmí promluvit, ať se děje kolem cokoliv. Jednou prý vskutku syn ze statku kopal se svým mladším bratrem na rovince u kláštera. Když došli až na železnou truhlici, uslyšeli z blízkého lesa divný, pronikavý skřek, který se stále blížil. Jati hrůzou se obrátili oba tím směrem. Před nimi stála šeredná baba a šklebila na ně svou ošklivou tvář. Mladší polekán úprkem utíkal k Hlásnici. Starší zapomněl na všechny příkazy a hlasitě zaklel. V tom okamžiku odtruboval ponocný v blízkém Studenci dvanáctou hodinu. Železná truhlice se s ohlušujícím rachotem propadla do lůna země a baba zmizela v hlubinách lesa. Ráno prý ležely motyka i krumpáč u kapličky vedle sebe a po kopání nebylo ani památky.

O nočním zjevení

Kdysi prý šel kolem Majdalenky jeden mladík od muziky ze Starého Svojanova k Trpínu. Protože se právě rozpršelo a černé mraky, které náhle zaclonily měsíc, věštili velkou bouři, schoval se mládenec do kapličky. Tajemné ticho a jednotvárný klepot dešťových kapek na střechu ho brzy uspaly. Najednou se probudí. Vedle sebe vidí dvě ženy, oblečené do klášterního hávu. Jejich hubené prsty přebírají dřevěná zrnka velkého růžence. V pronikavém svitu blesku zahlédne kolem sebe mnoho podobných postav. Strach ho tak ovládl, že prudce vyrazil ze dveří a pádl přes pole na návrší nad Hlásnici, kde cesta zahýbá k Trpínu. Bouře se přehnala a bílé paprsky měsíční polily celou krajinu.

6 Pout' na Majdalence před lety – vzpomínky na dětství ze zápisů Boženy Lidmilové

Na Majdalenku jsme se moc těšili. Velkou starost jsme měli, aby bylo hezké počasí a nepršelo. Obyčejně bývalo horko, zvláště když z domu vyšlo po druhé hodině. Pokud jsme byli malí, chodila s námi maminka. Podle možností jsme se svátečně oblékli. Maminka měla s námi starosti s obléknutím. Šaty se ještě sehnat daly, ale hůře to bylo s botami. A bosí? To jsme jít nemohli, to by byla ostuda. Když se to všechno nějak sehnalo, vykročili jsme. Přidávali se lidé i z jiných chalup. Chodili jsme cestou kolem fabriky a Fiksovým mlýnu a pěšinou po louce k Jedličkovému mlýnu, a tam přes silnici k dolnímu dvoru. A již Majdalenka začínala. U cesty stál strejc a hrál na flašinec. Všude plno lidí. Někteří šli již z Majdaleny a jiní teprve na ni. V půli cesty hrál druhý flašinetář. Někdy jsme mu dali krejcar, ale když šlo víc lidí, nedávali jsme, dávali mu jiní. Kopec se nám zdál bez konce. Nemohli jsme se dočkat, kdy uvidíme třetího flašinetáře, který byl u samé pouti. Konečně jsme byli nahoře a nevěděli, kam se dřív dívat. Jedna bouda vedle druhé a lidí namačkáno, že ani nebylo možné se k boudám dostat. Nás nejvíce vábily boudy s cukrovím a hračkami. Maminka se více dívala, kde prodávají látky. Někde měli zboží rozložené po zemi. Ponejvíce hliněné hrnce, mísy, talíře, vše pěkně pomalované, a taky zbytky látek – z těch ženské vybíraly, protože byli levnější. Na konci byly hospody, kde sedělo plno lidí. Řezníci na malých kamínkách ohřívali párky. My jsme si je nikdy nekoupili, na to nebyly peníze. Žízeň byla veliká, a tak jsme si koupili limonádu. Tu prodávali v malých skleničkách, jedna za krejcar. Maminka nám koupila nějaké cukroví. Když jsme byli větší a vydělala jsem si pár krejcarů, koupila jsem si nějakou hračku sama. Nevím, po kom jsem zdělala lásku ke koním, ale toužila jsem po koníkovi, třeba dřevěném. A tak jeden rok jsem u Majdaleny několikrát obešla všechny boudy, kde je prodávali, až jsem si vybrala nejpěknějšího a bez chybičky. Jak dlouho jsem se z něj radovala, nevím. Potom jsem se šli do kapličky pomodlit. Klečelo tam mnoho lidí, bylo tam pěkně chladno a ticho. Hluk z venku sem nedoléhal, a tak se každý tiše modlil. To jsme ještě nevěděli, že u zdi kapličky jsou pochovány tři zabité jeptišky. Jedna měla v hlavě kus nějakého železa, druhá byla bodnuta do prsou, ta měla nějaký odznak, asi byla abatyší. Na to se přišlo až při vykopávkách, které tam prováděl mistr z Buršovy fabriky – Škrabálek. Chodilo se tam mnoho lidí dívat, někteří začali na různých místech kopat a našli nějaké zbytky starých zbraní a štítů.

7 Vzpomínky z dětství mé babičky Marie Menšíkové, rozené Benešové

Na Majdalenku jsem se moc vždycky těšila. Když bylo hezké počasí chodila jsem v šatech a sandálkách nebo zástěrce. Ale když bylo nepěkné počasí tak to bylo horší, musela jsem chodit v pláštěnce a gumácích. Maminka ušila nějakou zástěrku nebo nám připravila sváteční oblečení, které jsme si vzali na sebe. Vycházeli jsme společně celá rodina v ranních hodinách, zpět jsme se vraceli v odpoledních hodinách. Chodívali jsme vždycky kolem studánky, ze které jsme se napili. Když už jsme konečně přišli nahoru ke kapličce svaté Máří Magdaleny, tak jsme šli dovnitř kapličky, kde bylo ticho a chladno a lidé, kteří zde byli, klečeli a potichu se modlili. V kapličce byla kasička do které jsme vždycky dali nějaké drobné. Také tam byl obraz Máří Magdaleny, rozsvícené svíčky kolem a oltář, kolem kterého bylo spoustu modlících se lidí. Poté, co jsme se podívali a pomodlili v kapličce jsme se šli podívat mezi stánky. Každý rok tam bylo mnoho stánků. Prodávali tam prstýnky, řetízky, nafukovací balónky, boty, hliněné nádoby, látky, perníková srdíčka, dřevěné hračky, cukrovou vatu, zmrzlinu, preclíky, jídlo, pivo, limonádu,... Párky, klobásy a maso se připravovalo v udírně. Dříve byli i některé stánky i v Hlásnici před obchodem. Byly tam i kolotoče, houpačky, autíčka, zmrzlina... Později se všechno přesunulo na kopec ke kapli svaté Máří Magdaleny. Obvykle jsem si koupila perníkové srdce a rodiče nějakou drobnost na památku. Až jsme prošli stánky, šli jsme na mši za kapli, kde bylo mnoho lidí. Na Majdalence se sešli i lidé, kteří se celý rok neviděli, tam si popovídali a těšili se zase na další rok, až se tam potkají. Někdy tam hrála i hudba a lidé tancovali. Chodili tam lidé z vesnice i dalekého okolí. Všichni chodívali pěšky, někteří z daleka přicházeli polními cestami, aby si zkrátili cestu. Někteří přijeli autem nebo autobusem na zastávku v Hlásnici nebo ve Svojanově, ale ke kapli došli pěšky. Lidé nejdéle odcházeli okolo 5-6 hodiny odpoledne. Potom si šli třeba i sednout do Hlásnice na výletišť nebo do Trpína do hospody, kde hrála hudba, tancovalo se, zpívalo a pilo.

8 Jak to vypadá u Majdaleny 22. července dnes?

Kaple stojí na katastru obce Předměstí, patří Svojanovu, ale mnozí si myslí, že patří obci Hlásnice. V den pouti na Majdalence vycházíme z domu většinou v 9 hodin. Dojdeme na rozcestí, odbočíme vlevo, dojdeme na konec Předměstí směrem na Hlásnici, kde odbočíme také doleva. Přejdeme mostek přes potok a pokračujeme okrajem lesa. Po chvíli se cesta rozděluje, jedna cesta vede lesem a druhá okrajem louky. My většinou chodíme po louce. V polovině kopce je krásný výhled na Předměstí, jde vidět i náš dům, posléze na Rozcestí, na hrad Svojanov a nakonec i na Starý Svojanov. Když dojdeme ke kapli, nejdříve navštívíme stánek s občerstvením, abychom se po cestě trochu osvěžili. Pak procházíme mezi stánky a zjišťujeme, co kde mají, abychom si mohli něco koupit. Babičkám většinou koupíme perníkové srdce. Já si koupím náušnice, náramek nebo řetízek. Bratr se sestrou si většinou koupí nějakou hračku. Rodiče většinou něco na památku. Potkáváme mnoho lidí, které jsme třeba i celý rok neviděli, proto si s nimi rádi popovídáme. Po té se jdeme podívat do kaple. Vejdeme do dvora, ve kterém stojí po levé straně poustevna, na pravé straně je kaple, zde se lidé modlí. Za kaplí probíhá většinou od 11 hodin bohoslužba. Tuto poutňovou atmosféru zpříjemňuje svou hudbou kapela. Při teplém počasí je příjemné si sednou pod dvěma lípami, kde se většinou nachází stánek s občerstvením. Vůni grilovaných kotlet pana Hlaváčka se nedá odolat. Mnoho lidí dnes k Majdalence nepřichází pěšky, ale přijíždí auty. Většinou kolem 17 hodiny Majdalena opět na rok osíří. Nedávno a to v zimním období, jsem u kaple svaté Máří Magdaleny byla pořídit nějaké fotografie. Vchodové dveře pro vstup na dvůr ke kapli byly uzamknuty zámkem. Všude pusto, jenom psí štěkot z obce Hlásnice se rozléhal po okolí. Oproti létu je odtud krásný výhled na okolní kopce, protože je opadané listí.

9 Porovnání jak to vypadalo dříve a jak teď

	Dříve	Teď
Příchod lidí na Majdalenku	Pešky.	Pěšky i autem.
Bohoslužba	Stejná, více lidí.	Stejná, méně lidí.
Zábava	Hudba a tanec.	Hudba.
Stánky	Více. Prodávali hrnce, talíře, látky, ruční práce, dřevěné hračky...	Méně. Prodávají zboží z Číny. Umělohmotné hračky, oblečení, boty... Hraní kostek o ceny.
Občerstvení	Párky ohřívali na kamínkách. Pivo čepovali ruční pumpou.	Grilované kotlety, uzené, nanuky. Chlazené pivo a limonády.
Elektřina	Nebyla.	Ani dnes ke kapli zavedena není, ale využívá se agregát.
Oblečení	Sváteční oblečení. Šaty, zástěrka...	Starší lidé chodí svátečněji oblečení. Mladší většinou v tričku, kraťasech...
Pout'	Dříve bývala v Hlásnici. Bývaly tam houpačky, kolotoče, autíčka... Ke kapli nebyla zavedena elektřina.	U kaple bývá většinou trampolína. Elektřina ani dnes zde není.

10 Příběh, který se stal anebo snad ne?

Bohuslav Březovský vypráví ústy venkovského chlapce Františka jeho vysněný prázdninový příběh, jak jej prožil se svými pěti kamarády a dívkou Jindřiškou.

Stará oprýskaná kaplička svaté Majdalenky stojí na osamělém vršku na pokraji hustého a temného lesa. František s Jindřiškou sedí na schodech, které vedou ke kapličce, čekají na holiče Kubíčka. Dlouho nemuseli čekat, z dálky už slyšeli, jak někdo stoupá do kopce ke kapličce svaté Majdalenky. Jelikož byla půlnoc, tak to nemohl být nikdo jiný, než holič Kubíček. Trochu jsme se báli, tak jsme se ukryli za kapličku, tak abychom je uviděli přicházet. Přestože byla tma, tak bylo vidět bezhlavé tělo, které si pod paži levé ruky nese svou hlavu a v pravé ruce drží břitvu. Pane Kubíčku, vykřikl jsem, on se lekl, hlava mu spadla a kutálela se z kopce dolů, já jsem jí dohonil a panu Kubíčkovu ji přinesl. Omluvil jsem se, že jsme ho vylekali. A řekl jsem, proč jsme vlastně přišli. My bychom od vás potřebovali tu břitvu, pro bábu Kalafunu, která nám za ní dá lektvar, který zase zbaví pana Hamrlika jeho ohnivě svině. To asi nepůjde, řekl holič Kubíček. A proč? To bych vám musel všechno vyprávět od začátku.

Jak přišel holič Kubíček o hlavu

Na hradě Svojanově vládl velmi bohatý pán Matyáš Svojanovský ze Svojanova. Byl bohatý, měl plno služebnictva, stáje plné koní, pořádal rytířské turnaje, víno teklo proudem, plné stoly se jen prohýbaly.

Holič Kubíček měl svou oficínu, v podhradí holil brady sousedům, statkářům a chalupníkům a vedlo se mu docela dobře. Ale ještě lépe se mu vedlo, když si ho oblíbil pan Matyáš Svojanovský ze Svojanova a jmenoval ho svým dvorním holičem. Když Kubíček holil pana Matyáše dvacátý rok, projal k němu Svojanovský pán takovou důvěrou, že mu svěřoval všechna svá tajemství a všechno co ho trápilo. Jednou mu povídá, milý Kubíčku, mám tajemství, které mi nedá spát. Já mám poklad, tak to je velká starost povídá Kubíček. Kam ho schováte, kdo vám ho bude hlídat. To už mám vyřešené. Poklad jsem zazdil ve třetím hradním sklepení. Nezazdil jsem ho však úplně ve zdi je jeden kámen, který se dá vyjmout. Teď toto tajemství víme jen my dva. Pokud poklad ukradneš, nebo o něm někomu řekneš, budeš o hlavu kratší. Doholil pana Matyáše, vzal svá fidlátka a šel domů, když se uložil ke spánku, z ničeho nic v nohách Kubíčkovy postele sedí čert. Kubíček se na postel posadil a ptá se čerta, co chce. Jdu ti nabídnout obchod. S čerty neobchoduji. Jedná se o výnosný obchod. Jde o pytel zlata, možná i o dva pytle zlata. Kubíčkovu se to nezdálo, ale přesto se zeptal, o co by se jednalo. Jde o naši bábu Luciperku. Bábě rostou vousy, za které se stydí, tak je oholíme, řekl Kubíček. Doufám, ale že v tom není žádná čertovina. Leda ta, že Luciperku budeš holit, dvakrát nebo třikrát týdně, podle toho, jak jí porostou vousy. A musíš ji holit nadosmrti a po smrti taky. Vyříd' bábě, že platí. Ať přijde, kdy chce. To bude horší. Ona nemůže přijít až k tobě, nýbrž ty musíš přijít k ní. Do pekla chodit nebudu, to nemusíš. Stačí, když přijdeš zítra o půlnoci ke kapličce svaté Máří Magdaleny. Souhlasím. Kubíček holil bábu Luciperku, kdykoliv jí narostly vousy. Bába Kubíčkovu našeptávala samé čertoviny. Jednou povídá já ti něco prozradím. Pan Matyáš má poklad, to já vím. Jenže nevíš, kde je ukrytý, vím ve třetím hradním sklepení. A víš, kde najdeš ve zdi cihlu, která jde vytáhnout. To nevím. Je to ta prostřední, je ne ni nakreslen křížek. Já ji vytáhnout nemůžu, protože se kříže bojím, jako každý čert, ale ty bys ji mohl vytáhnout. S tím já nechci nic mít společného. Ale od té doby to Kubíčkovu leželo v hlavě. Jednou, když byl pan Matyáš na cestách, vydal se Kubíček na hrad do sklepení. Vytáhl cihlu, druhou a potom třetí, až ve zdi vznikl otvor. Vstrčil tam hlavu a obě ruce. Spatřil kupu zlata, drahých kamenů, šperku a plné truhlice zlatých tolarů. Rukou dosáhl k jedné truhlici s tolarý a naplnil si všechny kapsy. Když myslel, že má dost, chtěl vytáhnout hlavu z otvoru. Ale nešlo to hlava, hlava pevně vězela v

jakýchsi kleštích, které tam pan Matyáš nastražil na zloděje. Teď jsem v pasti. Zneužil jsem důvěry pana Matyáše a teď za to budu pykat. Trestu neujdou, tak bude lepší, když se potrestám sám. Vytáhl z kapsy břitvu, udělal šmik a uřízl si hlavu, ta spadla do jedné z truhlic. Myslel si, uříznu si hlavu, budu mrtev, ale zapomněl, že nebude mít pokoj od báby Luciperky ani po smrti. A tak neumřel. Vzal svou hlavu pod paži, vyprázdnil kapsy, zazdil otvor ve zdi a chtěl jít domů. Ale psi na návsi štěkali, děti křičely, dospělí klekali a modlili se a vyhnali Kubíčka ze vsi. Ten se uchýlil do lesů u kapličky svaté Majdalenky.

Tak nám tu břitvu dáte, zeptal se František? To nejde, musím holit bábu Luciperku, kdybych ji neholil, tak by ji za nějaký čas narostl plnovous. To je pravda. Ženy nemají plnovous, řekla Jindřiška. Jenže bába Luciperka není žádná ženská. Je to obyčejný čert v sukni. To máte pravdu a břitvu jim dal. A řekněte ve Svojanově, že už se nikdo nemusí bát v noci ke kapličce svaté Majdalenky, že jsem dnes strašil naposled“.

Fotografie

Fotografie 1: Kaple v létě a připravená mše.....	14
Fotografie 2: Kaple v zimě.....	14
Fotografie 3: Kaple v létě ze předu.....	15
Fotografie 4: Kaple v zimě ze předu.....	15
Fotografie 5: Poustevna.....	16
Fotografie 6: Oltář v kapli	16

Fotografie 1: Kaple v létě a připravená mše

Fotografie 2: Kaple v zimě

Fotografie 3: Kaple v létě ze předu

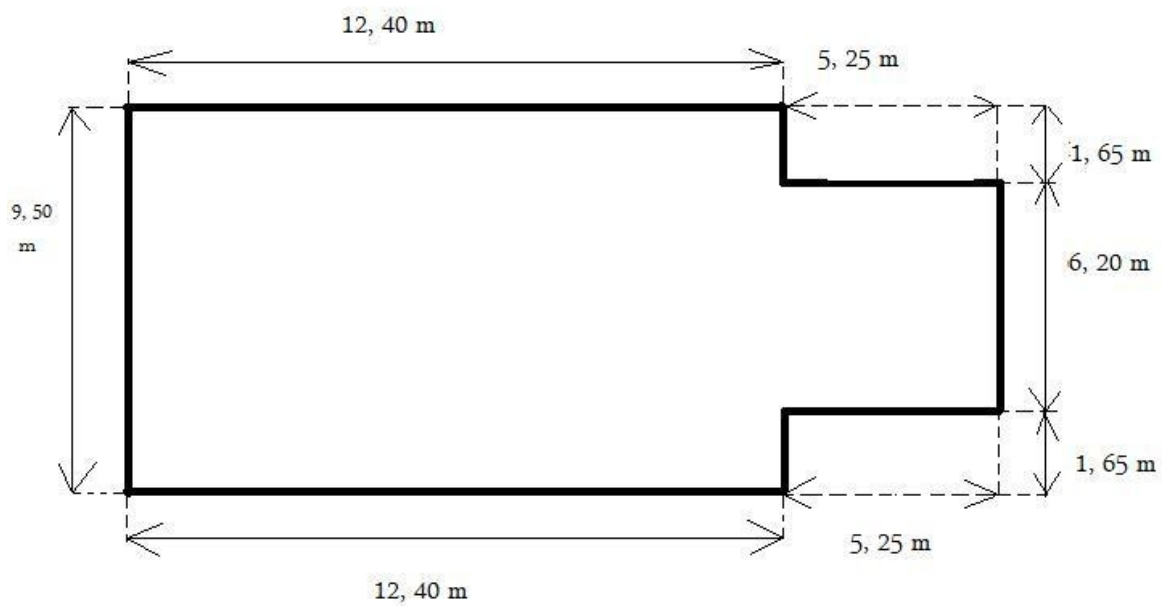
Fotografie 4: Kaple v zimě ze předu

Fotografie 5: Poustevna

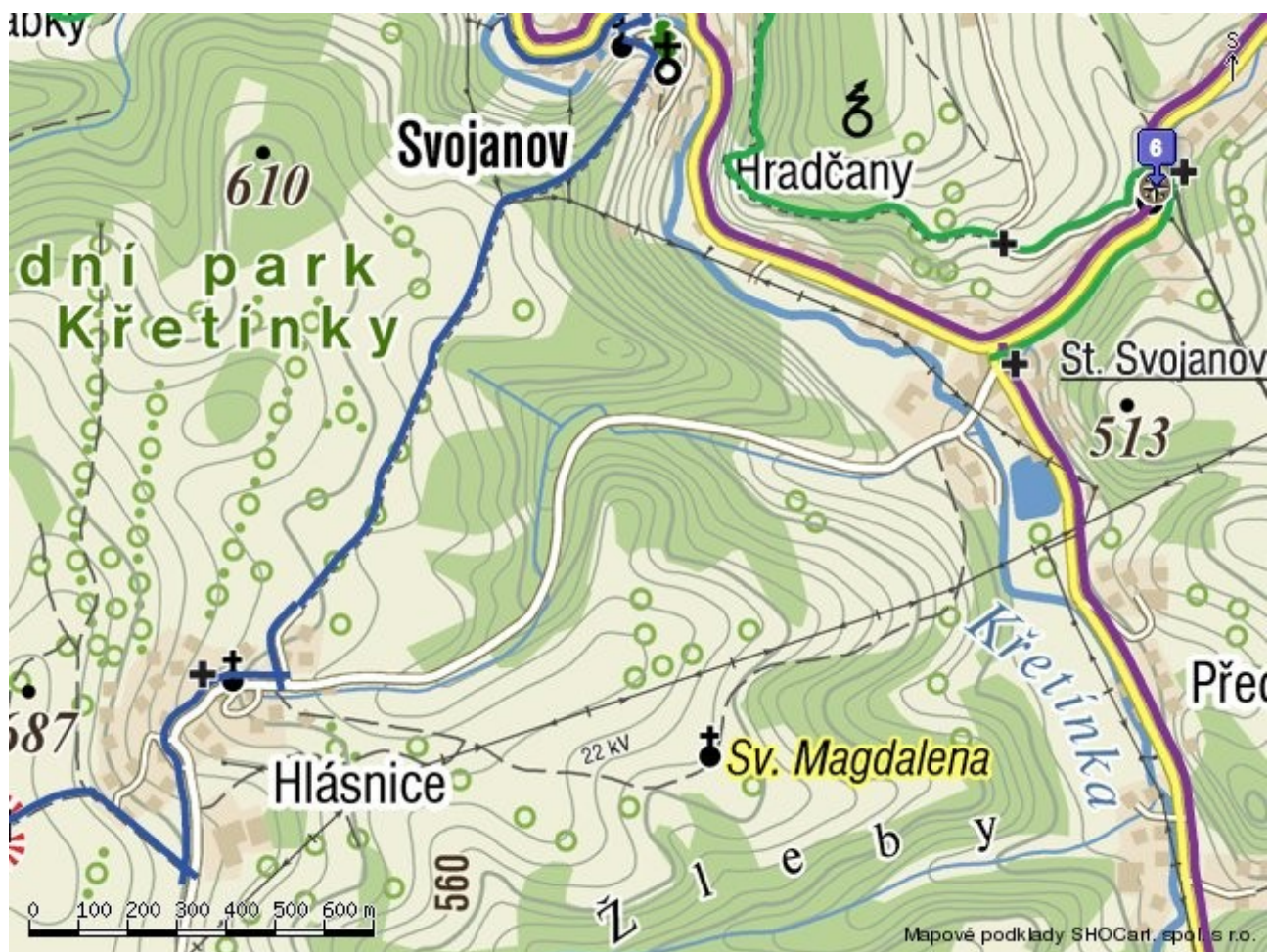

Fotografie 6: Oltář v kapli

Obvod zdi kaple sv. Máří Magdaleny

Nákres 1: Obvod zdi kaple

11 Závěr

Co mi moje práce přinesla?

Spoustu nových informací, poznání zajímavé historie...

Musela jsem přečíst i knihy, které bych jindy nepřečetla, ale díky této práci jsem je přečetla. A musím říci, že mě zaujaly.

12 Zdroje

1. Matějka Ivan: Svjanovské letopisy, Corona Communication s.r.o. Praha, 2007
2. Matějka Ivan: Tajemným Svojanovskem, Corona s.r.o. Praha, 2008
3. Bohuslav Brezovský: Tajemný hrad Svojanov paměti Františka Povídalka, Městská knihovna, Polička
4. Svojanoviny, denní tisk a Internet
5. Fotografie z již zmíněných publikací a vlastní archív a počítačový nákres